

fra det ene Postaflegningssted til det andet, uden at Brevene først gaae til Hovedpostexpeditionen. Derfor den Mening, som jeg har om de factiske Forhold, maatte være rigtig, forekommer det mig, at der allerede vilde indtræde en Væmpelse og en forøget Hastighed med Befordringen, hvis Brevene kunde gaae fra det ene Postaflegningssted til det andet paa samme Route uden at berøre Hovedstationen, og dernæst forekommer det mig, at det vilde være billigt og ialfald i Sammenhæng med Grundsætningerne for Kjøbenhavns Fodpostvæsen, om saadanne Breve mellem Postaflegningssteder paa samme Route befordredes mod halv Porto, idet jeg antager, at man med temmelig stor Consekvens kan sige, at disse Postaflegningssteder, som ligge indenfor Gænderne af Routerne, i Grunden ere den samme Postlinie og saaledes i Grunden ere i den samme Postkreds. Det stemmer rigtignok ikke med den Definition, som findes i Lovforslagets § 1, men jeg troer ligesom en æret Taler igaar, at denne Bestemmelse er i høieste Grad ueheldig; jeg skal tillade mig at komme tilbage dertil. Jeg troer altsaa, at der vil kunne gjøres Noget for Landpostvæsenet paa denne Maade. Det indrer mig, at det i Lovforslaget slet ikke findes berørt, at der eksisterer Noget, som hedder halv Porto, at der er en 2 f's Porto. Det forekommer mig, at da det er anført i Lovforslagets § 6, at Finantsministeren eller Postbestyrelsen kan besørge locale Postforsendelser og fastsætte Portoen for saadanne Forsendelser, og da der allerede eksisterer 2 f's Frimærker, en Halvporto, maatte der være en Linie i Loven, som omtalte, at en saadan Porto eksisterer og kan bruges. — Blandt de Forretninger, som Postbestyrelsen blot søger Bemyndigelse til her i Loven, nævnes Expressers Besørgelse eller Udsendelse. Saavidt mig bekjendt har der ikke før staaet Noget i Postlovene om denne Art Virksomhed. Det er efter min Mening en særdeles gavnlig Foranstaltning, som Loven her vil bringe til live og i System. Der er i § 16, hvor der tales om Betaling for Postvæsenets Forretninger, anført en detailleret Sporteltaxt for Expressers Besørgelse; men det forekommer mig, at man maatte vide, om man kan fri-

gjøre Breve ved at paaklæbe den Betaling, som fordres for Expressers Udsendelse, om jeg f. Ex., hvis jeg vil have en Expres med et Brev fra Helsingør, kan, idet jeg affender det her, frigjøre Brevet ved at paaklæbe det Postmærker til en saadan Værdi, som her er angiven, og saa være sikker paa, at det bliver besørget. Jeg formoder, at dette er Meningen, men det er dog nødvendigt for Forretningssolk at have Visshed derfor i Loven; thi i det Dieblit, man skal affende et saadant Brev, har man ingen Veilighed til at erkjendte sig om, hvorvidt denne eller hin Station eller Postexpedition er indrettet til at besørge Expresser. Jeg mener, at det vilde fremme Die-medet, hvis der kom til at staae i Loven, at Enhver er berettiget til at fordrø en saadan Expressforsendelse og til at kunne frigjøre sig for Betalingen ved Postmærker, paaklæbende det paagjældende Brev. — Det er allerede igaar blevet omtalt, at der ved denne Lov var foreslaaet forskjellige forandrede Bestemmelser i Henseende til Postvæsenets Generet. Saavidt jeg kan læse mig til i dette Lovforslag, navnlig i §§ 1, 2 og 19, har Ingen Tilladelse til uden Vederlag at besørge et Brev, hverken et løst Brev eller et Brev med Pengeindlæg. Det er jo en Dyrholdelse af den gamle Sættning, at Postforsendelsen skal være et Regale; men det forekommer mig at være paa Tiden, at man ikke tager denne Regel saa strengt. Postvæsenets Indretning erkjendes nu at være til for Publikum og ikke at skulle være en egentlig Beskæftning. Førind Postloven af 1851 udkom, betragtedes Postregalet som en Kilde til at tilveiebringe Statsindtægter til Pensionering. Det var igjennem Postkassen, at en stor Deel af dem, der ved Coutume bleve ansætte som pensionsberettigede, fik deres Understøttelse. Det var paa den Tid, da Portoen betaltes i Penge, og da det vel kunde være fordeelagtigt at sende Brev ved Veilighed, som man sagde. I 1851, da man var ved aldeles at skifte System, var det maaskee noget betænkeligt at sige, at man kunde lade Brevene besørge ved Andre uden Vederlag; men nu efterat Portoreformen har bestaaet og udviklet sig med en utrolig Hurtighed i 20 Aar, mener jeg, at Postvæsenet ikke behøver at befrygte det